

DÉLMAGYARORSZÁG

77. évfolyam, 3. szám
1987. január 5., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Hol a mester névjegye?

V alahányszor fodráshoz megyek, mindannyiszor bizarr ötletem támad: mi lenne, ha a fűrge újjá mestert arra kényszerít, hogy végezze a dolgát, hogy otthon majd ne kelljen a porszivóba dugni a fejem. Rendre azt tapasztalom ugyanis, hogy olyan helyzetbe kerülök, mint a bibliai történetben a kenyérteremtő Krisztus környezetéből akárci. Közvetlenül több kosár morzsát gyűjtöttek össze az éves után, mint amennyi kenyér eredetileg rendelkezésükre állt. Magam pedig minduntalan úgy járok, hogy több lesz tar koponyámon a nyiradék, mint amennyi hajam egyáltalán létezik. Persze sohasem mertem kérésemet megfogalmazni, mert mindig arra gondoltam, hátha én vagyok a baj okozója, kevesli a fodrász a 25 százalékos borralalót — ami természetesen jár neki. Sőt, kifogástalan munkájának éppen a nagyobb juttatás lenne az előfeltétele.

Eszembe jutott pl., hogy a múlt évben építkezni barátom arra hívta fel a figyelmem, észrevettem-e már, hogy az új épületek körülbelül manapság ritkán tűnik fel a mester neve. Mintha bizony nem lehetne büszke a — no, nem éppen várra, de legalábbis szűkebb világunk egyik csodájának minősíthető — két-szintes, nyolcszobás családi házra, amit rópké négy hónap alatt felhúzott! (Hajdan a bejárati kapu közelében, úgy 1 méteres magasságban, tenyérnyi téglalapon díszelgett a kőműves neve.) Vagy eszembe jutott a bádigosok, csatornakészítők esete. Valamikor az esőcsatorna legszéle — nyilván elsősorban a lezúduló nagy víztömeg miatt — egy körkörös alakú lemezzel megerősítették, s egyúttal — mint a kőművesek a lábazatra — őt ott fenn hagyták a névjegyüket, hadd lássa a világ, ki e remek munka. Ezzel szemben más esetekről is hallok. Szomszédom meséli, hogy az új társasház ablakainak bádigeresztvényeit keskenyre méreteték, s így az esővíz nagyobb része éppen nem a járdára folyt, hanem az időközben a párkányra rakódott kosszal, szeméttel, porral együtt a falat ékítette. Nem is volt hiba a garanciával, jöttek a mesterek azonnal, mielőtt a lakók szóvá tették mulasztásukat. De lássunk csodát! Nem cserélték ki az eredeti darabokat, hanem megoldották, megfoltították. Mégpedig oly módon, hogy az így homorúvá tett, az utca felé nem lejtő lemezek nemcsak, hogy nem pergetik le az esővizet, hanem éppen fordítva: vályúszerűen megtartják, megőrzik azt...

Képtelennek tűnik a történet, mégis igaz. Elgondolkodom hát a kőműves és a bádigos önbecsüléséről. Szívesen mondanám, hogy a nemtörődöm-ség, a hanyagság az alacsony színvonalú anyagi jutalásokból fakad. (Manapság gyakran mondunk ilyeneket.) De mégsem mondhatom, mert mindenki előtt köztudott, milyen óráberben dolgoznak az említett szakmák a magánépítkezéseken. Aztán azért se mondhatom, mert jól emlékszem, valamikor az ötvenes években, kukoricakapálás közben, zivatár közelébe kerültem, hogy az utolsó percig hajszolta családja tagjait, mondván: teljesen más értékű a kapálás egy nagy eső előtt és után. (S ugye nem kell megmagyarázni, hogy az említett években milyen, forintban mérhető értéke volt a mezőgazdasági munkának?) Vagyis a gondosság, illetve gondatlanság nem feltétlenül pénz-kérdés, hanem valami más.

(Persze, a példákat sorolhatnám tovább a gyógyszerésztől, aki pontatlan és figyelmetlen a keverékek és vegyületek alapanyagainak kimérésében, a tervezőről, aki kifelé az elhelyezendő gépek méreteit a nyílászárók tervezésekor a dokumentációból, a szakácsról, aki rendszeresen elszózza a levest...) Kétségtelen, valami nincs rendben a lelkiismeretünkkel. Mintha magunk sem értékelnénk eléggé szakmánkat, mesterségünket, hivatásunkat.

Hanyagságunk és nemtörődöm-ségünk okairól hozzáértők és laikusok igen különbözőképpen vélekednek. Egy megbízható szakember hírében álló kár-pitos például azt hiányolja szakmunkásképzésünkben, hogy az oklevél odaítéléséről nem a szigorúan vett szakma hozzáértői döntenek, hanem közismereti tárgyakat tanító tanárok, s más, oda nem való személyek. Nos, igaz az is, hogy Arany János versei ismerete nélkül valaki kitűnő kárpitos lehet, de az ellenkező is. A magasabb szintű igényesség, s az igényesség felkeltése a fiatal szakmunkástanulókban éppen a nemes cél érdekében végzett tevékenység jele.

Sokat beszélünk mostanában tartalékokról, meg a helyi kezdeményezés jelentőségéről. Ugy hiszem, egyik legnagyobb felhasználható tartalékunk az lehet, ha mindenképp magunk becsüljük meg a szakmánkat, presztízs-kérdést csinálunk abból, hogy ami a kezünk alól kikerül, abban ne lehessen hibát találni.

Talán megmosolyogható tanácsnak tűnik az új év kezdetén, hogy ki-ki jobban figyeljen oda munkájára, pedig mást nem tehetünk. Ezt sugallja, sürgeti, fogalmazza meg az MSZMP KB novemberi ülésének határozata, s ezt írja elő a Minisztertanács 1987. évi népgazdasági terve is. Legfőbb tartalékunk, s talán a legutolsó is, az emberi hit, a tenni akarás, a tisztességes önbizalom, szakmánk szeretete.

Csértől Károly

Ifjúsági konferencia

Új elvek, új alkalmazások és új emberek a számítástechnikában címmel ifjúsági számítástechnikai konferenciát rendeznek április 10-12. között Kecskeméten. A Kalmár Lászlóról elnevezett tanácskozási egyetemi, főiskolai hallgatók, illetőleg tanulmányaikat tíz éven belül befejezett, a szakterületen dolgozó fiatalok jelentkezését várják. A konferencia rendezői előnyben részesítik azokat, akik előadás keretében bemutatják saját, illetve közösségük eredményeit.

Ülést tartott a Minisztertanács

A Tájékoztatási Hivatal elnöke, a kormány szóvivője közli: a Minisztertanács szombaton ülést tartott.

Lázár György, a kormány elnöke az ülésen tájékoztatást adott Nyikolaj Rizskovval, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnökével 1986. december 23-án, Moszkvában folytatott tárgyalásairól, amelyeken megkülönböztetett figyelmet fordítottak a legfelsőbb szinten elért megállapodások végrehajtására. A Minisztertanács nagyra értékelve a tárgyalások eredményét, a tájékoztatást jóváhagyólag tudomásul vette.

A Minisztertanács megvitatta a Magyar Hírlap munkájáról szóló jelentést. Egyetértően tudomásul vette, hogy a Magyar

Hírlap a jövőben is, mint a kormány felhivatalos sajtóorgánuma jelenik meg.

A kormány meghallgatta a Központi Népi Ellenőrzési Bizottság elnökének jelentését a közérdekű bejelentések és panaszok kezelésének tapasztalatairól, valamint az egészségügyi intézmények műszerellátásáról. Mindkét jelentéssel kapcsolatban kötelezte az illetékeseket a tapasztalatok alapján levonható következtetések hasznosítására.

A Minisztertanács áttekintette az idegenforgalom 1986. évi alakulását. Megállapította, hogy az ágazat az ismert kedvezőtlen körülmények ellenére eredményes évet zárt, s ez jó alapot ad az 1987-re kitűzött célok eléréséhez. (A kormány szóvivői tájékoztatást lapunk 2. oldalán közöljük.)

Szegedi fürdők és a turizmus

A karácsonyi ünnepekben több külföldi ismerősöm járt Szegeden és szabadidejüket a város fürdőiben töltötték el. Csodálattal beszéltek a termálvizről, s a helyi turizmus iránt érdeklődtek. Megvallottam őszintén, hogy nem tudom az idegenforgalmi szervek mennyire építenek a kitűnő adottságokra. Evekkel ezelőtt az IBUSZ vezetője a Liget fürdő környékén szobákat bérelt, elsősorban jugoszláv vendégekre gondolt, hiszen a szabadkai, újvidéki rendszámú gépkocsik a hétvégeken ellepik a SZUE környékét. Külföldi ismerőseim kíváncsiságukkal adtak ötletet, hogy én is megkérdezzem a vízművek vállalatát mennyire tudja, kinek tart a markádnak. A vállalatot néhány hónapja új igazgató irányítja Tölgyesi Béla személyében. Korábban két évtizedig a tanács építési osztályának vezetője volt. Már ebben a beosztásban is segítette a vízművek törekvéseit. Nem akarok a régi időkig visszamenni, de tény, hogy a fürdőfejlesztés igazából a hetvenes évek elején kezdődött el. A kérdés most, 1987 második hetében: akarja-e, képes-e a fejlesztést folytatni a vállalat. Látnak-e fantáziát a meleg víz idegenforgalmi kihasználásában.

Egyértelmű a válasz: igen. Tölgyesi Béla mint tölgyökeres szegedi és volt sportoló — szinte a SZUE-ban nőtt

fel — tisztában van azzal, hogy az olaj mellett a víz a város aránya. Amikor a nagyra törő terveket ismertette, arra kért, olvasóinkat emlékeztessék, a pénzügyi lehetőségek alapján valósíthatják meg az elképzeléseket, tehát ne legyenek türelmetlenek.

Eddig még nem volt, most januártól lett idegenforgalmi propagandistája a vízműveknek. Felveszi a kapcsolatot az utazási irodákkal külföldön és belföldön egyaránt és már a nyáron gondoskodik arról, hogy a vendégjárás nagyobb legyen. A látogatók befizetéseiből is szeretnék lefaragni az évi 16 millió forintot állami dotációt. Első lépés több olcsóbb szálláshely kialakítása. Az újszegedi Partfürdőn és a dorozsmai Sziksós-tó mellett bővítik a kempinget. Újszegeden az Ativizig 50 méteres hosszú területet ad a Tisza-parton a vállalatnak. Így az egykori kemping területe teljes lesz, az új részen lakóközöket állítanak fel és biztosítják a főzést. A nyár közepére befejeződik a SZUE átépítése. A Hajós Alfréd által tervezett 50 méteres medencéből egy 33 méteres és a fejlesztést folytatni a vállalat. Látnak-e fantáziát a meleg víz idegenforgalmi kihasználásában.

Szörfparadicsom Dorozsmán Mi lesz veled SZUE? Nudistatánya

partján turulpályákat jelleme ki, ez a sport a 60-as években népszerű volt, tömegesen úzték és most ismét meg akarják honosítani. Több kereskedelmi pavilont állít majd fel a vállalat, amit bérbe ad, mert elégedetlen a maszekok működésével (többen kedvük szerint dolgoztak, és a nagy nyári esüsforgalomban nem nyitottak ki).

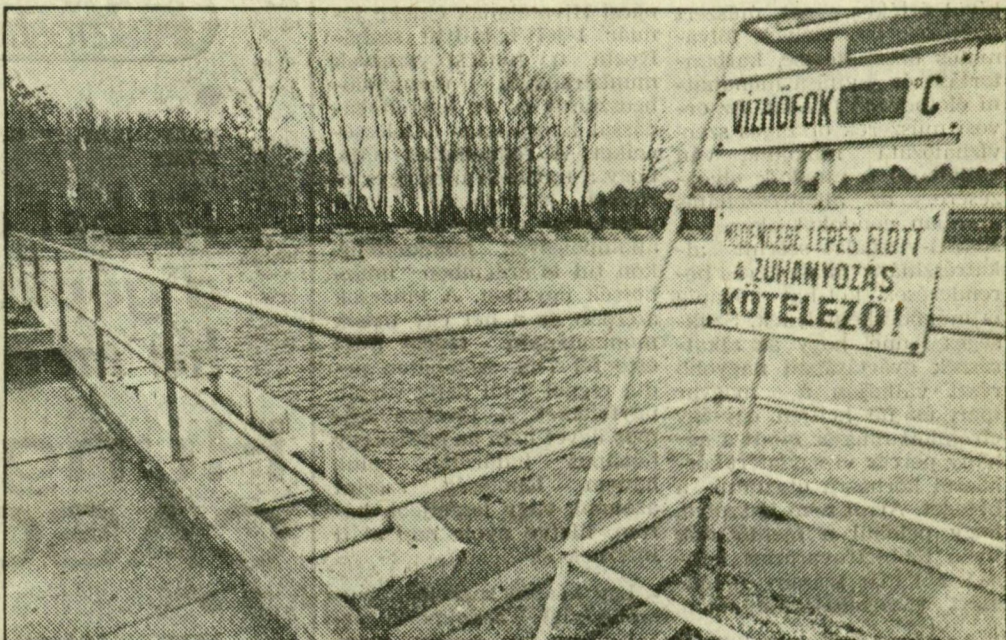
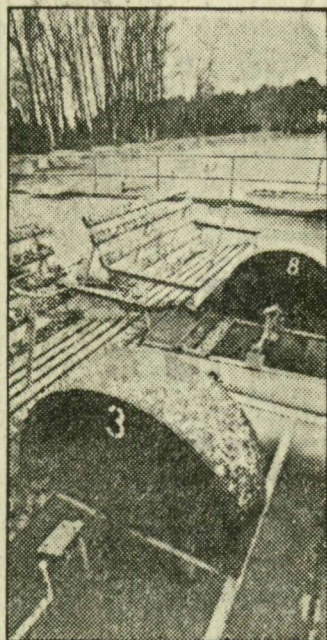
Üdülőparadicsom lesz a Sziksós-tó környékéből, a 12 hektáros vízfelületet 14 hektárosra növelik és az egyik részen nudistatanyát alakítanak ki. Általános rendezési és fejlesztési terv készül erre a vidékre. Bővítik a teniszpályákat, kiszolgálóépületeket, parkolókat építenek. Mivel a Tiszán nem lehet szörfözni, ezért a Sziksós-tó lesz ennek a kedvenc sportnak a központja. Múlt év szeptemberben a vízre szálláshoz, és egy időben ötvenen szörfözhetnek. Dorozsmán is több kereskedelmi pavilont helyeznek el és jelentősen növelik a szálláshelyek mennyiségét. Felállítanak tíz kétszemélyes bungalót, de gondolnak a sátorborzókra is a területrendezésnél. Nyáron elkezdik a gyermek- és egy kis tanmenedencét alakítani ki feszített víztükörrel. Kicsempézik az uszodát és a nagyobb medence — mivel lelatóval rendelkezik — alkalmas lesz a pólmérkőzésekre. A Tisza

A tervezésből nem maradhat ki Szeged főutcája, a Tisza sem, a három úszóház közül az egyiket, még az idén teljesen felújítják. Márciusban — ha nem lesz jég, vagy áradás — helyükre vontatják az úszóházakat. A HungarHotels és az Express Utazási Iroda kezdeményezésére a nyáron hajózártakat indítanak Csongrádra, egy-két napos kirándulások szerveznek. Sajnos a Tisza nagyfokú szennyezettisége miatt továbbra is számolni kell, ezért az úszókisérőket az idén sem helyezik vissza az úszóházakhoz. Az örök kérdés továbbra is: mikor élvezhetjük gondtalanul a „szőke” Tisza simogató hullámain?

Beszámolónk végére hagyom a gőzfürdőt. Kívülről láthatják a szegediek, ismét megérett a rekonstrukcióra. További sorsa azonban ismeretlen, valószínűleg bővítik a vízgyógyászati részleget.

E rövid prognózisból is kitűnik, a szegedi fürdőélet felvirágzik. Ennek érdekében a vállalat a vendégektől további jó tippet, hasznos ötletet vár és ha ilyet kap, megköszöni. (Zárójelben jegezzük meg: a Sportuszoda január 1-jétől a tanács, pontosabban a Sportesernő irányítása alá tartozik, ezért további sorsáról egy másik fejezetben esik majd szó.)

H. M.

Téli csendélet a sziksós-tó fürdőben.